

[Jes Lunde]

er tilbage til at skjule regeringens nøgenhed, er en delvis begrænsning i stigningen i priser og avancer.

For det første må vi sige om lovforslaget, at der jo er foregået en omfattende hamstring af prisforhøjelser fra firmaernes side op til lovforslagets fremsættelse. Forbrugerrådet har dokumenteret så udmærket, at adskillige virksomheder har fremsendt nye prislister netop nu op til den 27. marts og i hast har gjort opmærksom på, at nu forhøjedes den pris med 6 pct. og den pris med 4 pct. osv.

Det er derfor, SF har stillet et ændringsforslag om, at beregningsgrundlaget rykkes tilbage til den 1. marts, således at det er de priser, der var gældende den 1. marts, man ikke må forhøje ud over de omkostninger, der kan indregnes ifølge lovforslaget.

Hr. Flemming Hansen opholdt sig lidt ved dette ændringsforslag og sagde, at det var at lovgive med tilbagevirkende kraft. Jeg er meget ked af, at hr. Flemming Hansen ikke har nået at sætte sig ind i vores ændringsforslag. Det er forståeligt, for tinget har haft kort tid til at behandle det, men jeg vil håbe, at han så nu vil kigge nøjere på det og hæfte sig ved de bemærkninger, der udtrykker, at det udelukkende vedrører fremtidige prisstigninger. Vi har oven i købet understreget det i betænkningen for at gøre det nemmere for den konservative ordfører at få øje på det. Men faktisk er det altså sådan. Det er kun fremtidige prisstigninger, ændringsforslaget vedrører, og vi synes altså, at de fremtidige prisstigninger kun må udregnes på grundlag af de priser, der var gældende, før man gik i gang med at hamstre prisforhøjelser.

Det næste punkt i lovforslaget, vi er meget kritiske over for, er dette, at der er en række omkostninger, virksomhederne kan indregne, når de må lave prisforhøjelser. Det er jo forståeligt nok, at visse omkostninger skal indregnes, prisstigninger på råvarer osv., som virksomhederne er uden skyld i, men i dette lovforslag er der også nogle punkter, som virksomhederne faktisk selv bestemmer, altså omkostninger, de selv frit kan fastsætte. Det drejer sig f.eks. om afskrivninger. Vi er klar over i SF, at afskrivninger dækker over mange ting, også ting, som er helt nødvendige for driften. Det afgørende for os har her været, at afskrivningsposten også indeholder afskrivning på varelagre og henlæggelse til investeringsfonds, hvilket virksomhederne frit

kan variere. Vi har spurgt industriministeren, om han var indstillet på at fravige denne praksis, så vi kunne rense bestemmelsen for snydeposterne. Det ville han ikke, og så er vi naturligvis nødt til at foreslå, at afskrivningerne går helt ud.

Som det sidste skal jeg nævne, at der i lovforslaget nu står, at virksomhederne må indregne prisstigninger på 2 pct., jfr. regeringens indgreb i overenskomstforhandlingerne. Det, denne sætning udtrykker, er, at regeringen via indgrebet på arbejdsmarkedet har forhindret lønmodtagerne i at få andel i produktivitetstigningerne. Det er jo sådan, at man vil give lønmodtagerne 2 pct., samtidig med at inflationen bliver 4-5 pct., og det betyder, at de produktivitetstigninger, der er i virksomhederne, når man bliver dygtigere til at producere tingene på kortere tid og med færre ansatte, ja, den gevinst skal helt tilfalde arbejdsgiverne. Lønmodtagerne skal ingen del have deri. Det er regeringens politik.

Vi er imod det, og vi stemmer naturligvis imod indgrebet på arbejdsmarkedet. Men når nu regeringen har lavet dette indgreb, så var det mindste, man kunne forlange, vel, at produktivitetstigningerne kom forbrugerne til gavn, således at virksomhederne kun måtte indregne prisstigninger i deres varepriser, hvis de gik ud over lønningerne pr. produceret enhed. Det vil sige, at man bør modregne produktivitetstigningerne i lønomkostningerne, før man begynder at hæve sine priser, og det har vi så stillet ændringsforslag om.

SF indstiller lovforslaget til vedtagelse med de ændringer, vi har foreslået. Vi mener, at de ændringer, vi har foreslået, er helt nødvendige for at stramme lovgivningen op, sådan at den kan komme til at fungere. Skulle vores ændringsforslag ikke blive vedtaget, mener vi, at lovforslaget her er så gennemhullet af dispensationsmuligheder – der er 17 smuthuller for virksomhederne til at undgå den begrænsning i priserne, som loven lægger op til – at vi ikke kan medvirke til dets gennemførelse.

Det andet lovforslag, vi har til behandling, er et forslag om begrænsning af tantieme m.v. Her er der ingen dispensationsmuligheder. Det er sådan set en stram lovgivning, og derfor kan vi stemme for den. Men når det er sagt, skal det også siges, at der ikke er tale om nogen markant sejr her. Det er vel ca. 1 promille af indtægterne for de velstillede,